

Klasifikační řád

Obsah:

1. Zásady hodnocení a klasifikace žáka
2. Celkové hodnocení žáka na vysvědčení
3. Komisionální zkouška
4. Hodnocení chování žáků
5. Výchovná opatření
6. Vzdělávání žáků se speciálními potřebami
7. Klasifikační dokumentace

Klasifikační řád je zpracován v souladu s platnou školskou legislativou:

- zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon),
- vyhláška č. 13/2005 Sb., o středním vzdělávání a vzdělávání v konzervatoři,
- vyhláška č. 177/2009 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou

1. Zásady hodnocení a klasifikace žáka

Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikací. Učitel uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi, přihlíží k věkovým zvláštnostem žáka, popř. k diagnostikovaným specifickým poruchám učení.

Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování,
- různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy,
- kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami,
- analýzou výsledků činnosti žáka,
- konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby i s pracovníky pedagogicko-psychologických poraden,
- rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka,
a učitel vede žáky k sebehodnocení a vzájemnému hodnocení.

Výsledná známka ale není průměrem všech známek za klasifikační období.

Klasifikace prospěchu se dělí na průběžnou a celkovou. Při obou klasifikacích uplatňuje učitel vůči žákům přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.

- Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáků i k tomu, že žák mohl zakolísat (pro určitou indispozici) v učebních výkonech v průběhu klasifikačního období.
- Při hodnocení průběžném je vhodné rozlišovat ještě klasifikaci zásadního významu a klasifikaci doplňující, rozdíl mezi oběma je však do značné míry věcí osobního posouzení vyučujícího.

Žáci jsou hodnoceni soustavně během celého klasifikačního období, vyučující vede evidenci o každé klasifikaci žáka a pravidelně ukládá známky do informačního systému Bakalář. Prostřednictvím tohoto systému jsou rodiče pravidelně informováni o prospěchu. Známky do studijního průkazu si zaznamenává žák sám.

1. 1. Klasifikace žáka ve vyučovacích předmětech

Učitel oznámí na začátku klasifikačního období kritéria pro hodnocení (např. minimální počet známek za pololetí) podle toho, jak to bylo projednáno v předmětové komisi. Jasně tak vymezí své požadavky na žáky, a ty pak důsledně dodržuje.

Učitel dodržuje zásady pedagogického taktu, zejména

- nehodnotí žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden,
- uvědomuje si, že účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech, ale hodnotit to, co žák umí.

1. 2. Zásady hodnocení, získávání podkladů pro klasifikaci

Při ústním zkoušení vyvolává vyučující žáky tak, aby počet zkoušení byl pokud možno rovnoměrný. Výslednou známku učitel oznamuje okamžitě, poukazuje přitom na klady a nedostatky hodnoceného projevu.

Při písemném prověřování dbá vyučující na to, aby se prověřování znalostí účastnilo co nejvíce žáků ze třídy a aby prověrky byly rovnoměrně rozloženy. Žák má právo dozvědět se výslednou známku nejpozději do 14 dnů. Pokud mu není natrvalo vrácena, opravená práce je na vyžádání k nahlédnutí u vyučujícího.

V jednom dni mohou žáci konat jen jednu celohodinovou kontrolní písemnou zkoušku. Předepsané písemné práce se archivují po dobu jednoho roku.

Hodnotí se nejen znalost faktografie, ale též stupeň porozumění obsahu, schopnost aplikace i v mezipředmětových vztazích.

Pokud není pro jednotlivé předměty stanoveno jinak, je vyučující povinen během pololetí hodnotit každého žáka nejméně dvakrát, a to formou, která umožní hlouběji poznat žákovy vědomosti – za tyto formy se považují písemné práce či kompozice, ústní zkoušení, slohové práce, diktáty, mluvnická cvičení.

Podle povahy předmětu je vhodné klasifikovat průběžně i jednotlivé dílčí výkony a oceňovat známkami i aktivitu při plnění zadaných úkolů – tato klasifikace má pouze charakter doplňující a nemůže nahradit hodnocení zásadního významu.

Neodevzdá-li žák ve stanoveném termínu předepsané práce pro dané pololetí, je hodnocen známkou nedostatečný.

Neodevzdá-li předepsané práce pro první pololetí ani během druhého pololetí, je z tohoto důvodu hodnocen opět známkou nedostatečný.

1. 3. Odklad klasifikace

Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat ke konci 1. pololetí, určí ředitel pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do konce června.

Není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za 1. pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka hodnotit na konci 2. pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za 2. pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník. Není-li žák hodnocen ani v tomto termínu, neprospěl.

1. 4. Klasifikace žáka v případě velké absence na školním vyučování

Překročí-li žák počtem zameškaných hodin (omluvených i neomluvených) v určitém předmětu 20% z odučených hodin tohoto předmětu v daném pololetí, rozhodne vyučující daného předmětu, zda žák musí vykonat komisionální náhradní zkoušku z předmětu. Při této zkoušce musí žák prokázat, že si probíranou látku doplnil a že ji zvládl.

1. 5. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení. Za 1. pololetí lze žákovi vydat místo vysvědčení výpis z vysvědčení.

1. 6. Klasifikace ve vyučovacích předmětech

Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do dvou skupin:

- a) předměty s převahou teoretického zaměření
- b) předměty s převahou výchovného zaměření

Zvláštní klasifikační kritéria má odborný výcvik

Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

1. 6. 1. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika. Při klasifikaci výsledků v těchto vyučovacích předmětech vychází vyučující z požadavku učebních osnov a standardu vzdělání. Při klasifikaci sleduje zejména:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů,
- kvalitu a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalitu myšlení, především jeho logiku, samostatnost a tvořivost,
- aktivitu v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- přesnost, výstižnost a odbornou i jazykovou správnost ústního a písemného projevu,
- kvalitu výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá učebními osnovami požadované poznatky, fakta, pojmy a definice uceleně, přesně a chápe vztahy mezi nimi. Myslí logicky správně, je samostatný. Jeho ústní i písemný projev je správný, přesný a výstižný. Je tvořivý, jeho projev je esteticky hodnotný a přesný.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá učebními osnovami požadované poznatky, fakta, pojmy, definice v podstatě uceleně, přesně a úplně. Samostatně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje své poznatky a dovednosti při řešení úkolů. Myslí správně a v jeho činnosti se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti a přesnosti. Jeho výsledky i estetický projev jsou bez podstatných nedostatků. Osvojené poznatky dovede žák využít v nových úkolech.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti a přesnosti osvojených poznatků, pojmů a definic nedostatky. Požadované činnosti žák nevykonává vždy přesně. Podstatné chyby a nepřesnosti však žák dokáže za pomoci učitele korigovat. Osvojené poznatky dovede aplikovat při řešení úkolů, i když někdy s chybami. Jeho myšlení je většinou správné, není však tvořivé. Ústní a písemný projev obsahuje chyby a není vždy dostatečně přesný a výstižný.

Stupeň 4 (dostatečný)

V ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení poznatků má žák závažné mezery. Je málo pohotový a má větší nedostatky. Při řešení praktických i teoretických úkolů i v logice myšlení se u něj vyskytují závažné chyby. Žák je nesamostatný a není tvořivý. Ústní i písemný projev má obvykle závažné chyby.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si poznatky neosvojil uceleně a přesně, má závažné nedostatky a mezery ve vědomostech. Podstatné nedostatky má také v uplatňování vědomostí při řešení teoretických i praktických úloh. Vědomosti nedokáže uplatnit ani s pomocí učitele. Je nesamostatný. V písemném projevu má závažné nedostatky, které nedokáže odstranit ani s pomocí učitele.

1. 6. 2. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného: výtvarná výchova a tělesná výchova. V souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- kvalita projevu,
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní skutečnosti,
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá svých osobních předpokladů a velmi úspěšně je podle požadavků osnov rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti dovednosti a návyky aplikuje tvořivě v nových úkolech. Má výrazný zájem o umění, estetiku, tělesnou kulturu a projevuje aktivní vztah k nim. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má menší nedostatky z hlediska osnov. Osvojené vědomosti dovednosti a návyky aplikuje tvořivě v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, estetiku, tělesnou kulturu. Rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý samostatný a pohotový. Nevyužívá svých osobních předpokladů v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý a dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí důsledněji svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojujivé. Úkoly řeší s častými chybami. Svě minimální vědomosti a dovednosti aplikuje jen s velkou pomocí. Projevuje velmi malou snahu o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou neuspokojujivé. Jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojení vědomostí a dovedností nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o činnosti a nevyvíjí potřebné úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

1. 6. 3. Klasifikace prospěchu žáků v odborném výcviku

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při

práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být částečně podněčován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, nářadí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a nářadí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

2. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni

- prospěl(a) s vyznamenáním - žák prospěl s vyznamenáním, není-li klasifikace v žádném povinném předmětu horší než stupeň 2 – chvalitebný a průměrný prospěch z povinných předmětů není horší než 1,50 a chování je hodnoceno jako velmi dobré
- prospěl(a) - žák prospěl, není-li klasifikace v některém povinném předmětu vyjádřena stupněm 5 – nedostatečný
- neprospěl(a) - žák neprospěl, je-li klasifikace v některém povinném předmětu vyjádřena stupněm 5 – nedostatečný nebo není-li hodnocen z některého předmětu na konci druhého pololetí.
- nehodnocen – pokud žáka není možné hodnotit z některého předmětu na konci prvního pololetí ani v náhradním termínu.

3. Komisionální zkouška

Komisionální zkoušku koná žák v těchto případech:

a) koná-li opravné zkoušky,

Pokud ve druhém pololetí neprospěl nejvýše ze dvou povinných předmětů, koná opravnou zkoušku nejpozději do konce příslušného školního roku

v termínu stanoveném ředitelem školy Žák, který nevykonal opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl.

b) koná-li náhradní zkoušky

Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy náhradní termín tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do konce června. Není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy náhradní termín tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník. Není-li hodnocen ani v tomto termínu, neprospěl.

Předmětem zkoušení v náhradním termínu je učivo daného hodnoceného období v souladu s tematickým plánem učiva. Žáka nelze zkoušet z učiva, které nebylo vyučováno v hodnoceném období. Výjimkou jsou předměty posledního ročníku studia, ze kterých žák koná závěrečnou nebo maturitní zkoušku, anebo skutečnost, že v 1. pololetí žák z daného předmětu nebyl hodnocen.

- b) má-li zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka;
je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zletilým žákem nebo zákonným zástupcem nezletilého žáka.

Ředitel školy nařídí komisionální přezkoušení žáka, jestliže zjistí, že vyučující porušil pravidla hodnocení. Termín komisionálního přezkoušení stanoví ředitel školy bez zbytečného odkladu. Komise pro komisionální zkoušky je nejméně tříčlenná. Jejím předsedou je ředitel školy nebo jím pověřený učitel, zkoušející učitel vyučující žáka danému předmětu a přísedící, který má odbornou kvalifikaci pro výuku téhož nebo příbuzného předmětu. Pokud je ředitel školy zároveň vyučujícím předmětu, jmenuje předsedu komise krajský úřad. Členy komise jmenuje ředitel školy. Výsledek zkoušky vyhlásí předseda veřejně v den konání zkoušky. Pokud je žák hodnocen z více než dvou předmětů nedostatečnou nebo nevykonal úspěšně opravnou zkoušku, může požádat ředitele školy o povolení opakování ročníku.

3. 1. Kritéria konání náhradních zkoušek

Náhradní zkoušky se konají v následujících případech

- nelze-li žáka hodnotit z důvodu nedostatečného podkladu pro klasifikaci (viz 1. 3.)
- překročí-li počet zameškaných hodin v daném předmětu 20% (viz 1. 4.)

Každý žák musí prokázat, že se kvalitně ke klasifikaci příslušného předmětu připravil a má právo postoupit do 2. pololetí nebo vyššího ročníku. Komisionální přezkoušení není možné považovat za trestání žáka, ale jako nástroj kvalitního oznámkování vědomostí a zkušeností žáka.

Předmět tělesná výchova není možno v pololetí uzavřít pouze na základě teoretického zkoušení či seminární práce, protože jeho náplní je převážně fyzická činnost a získání dovedností.

O přezkoušení se pořizuje protokol, který je součástí dokumentace školy.

Žák může být v jednom dni přezkoušen pouze z jednoho předmětu. Konkrétní obsah a rozsah stanoví vyučující v souladu se školním vzdělávacím programem.

4. Hodnocení chování žáka

V denní formě vzdělávání se chování žáka hodnotí stupni:

- 1 – velmi dobré
dostane žák, který dodržuje pravidla chování, má kladný vztah ke kolektivu třídy, přispívá k utváření podmínek pro vyučování, méně závažných přestupků se dopouští ojedinele.
- 2 – uspokojivé
chování žáka je v podstatě v souladu s pravidly chování a s ustanoveními řádu školy, dopouští se sice závažnějších přestupků nebo se opakovaně dopouští mírně závažných přestupků. I přes udělení důtky třídního učitele se dopouští další přestupků a narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
- 3 – neuspokojivé
žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům chování nebo řádu školy, zpravidla se přes uložení důtky ředitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje činnost kolektivu nebo se dopouští poklesků v mravním chování. Jeho chování je v přímém rozporu s pravidly slušného chování a svými činy ohrožuje výchovu nebo bezpečnost a zdraví jiných osob.

Klasifikace chování neovlivňuje klasifikaci prospěchu ve vyučovacích předmětech. Návrhy na snížený stupeň z chování navrhuje třídní učitel a projednává a schvaluje ho pedagogická rada za příslušné pololetí školního roku.

Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování (školní řád) během klasifikačního období

Ředitel školy může v případě závažného zaviněného porušení povinností stanoveného školním řádem rozhodnout o podmíněném vyloučení nebo o vyloučení žáka ze školy. V rozhodnutí o podmíněném vyloučení stanoví ředitel školy zkušební lhůtu, a to nejdéle na dobu jednoho roku. Dopustí-li se žák v průběhu zkušební lhůty dalšího zaviněného porušení povinností stanovených školním řádem, může ředitel školy rozhodnout o jeho vyloučení.

O podmíněném vyloučení nebo o vyloučení žáka rozhodne ředitel školy do dvou měsíců ode dne, kdy se o provinění žáka dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy se žák provinění dopustil, s výjimkou případu, kdy provinění je klasifikováno jako trestný čin podle

zvláštního právního předpisu. O svém rozhodnutí informuje ředitel pedagogickou radu. Žák přestává být žákem školy dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozhodnutí o vyloučení, nestanoví-li toto rozhodnutí den pozdější.

(viz Školní řád – kapitola IV. – Výchovná opatření)

5. Výchovná opatření

5. 1. Pochvaly a ocenění

se udělují se za mimořádné výkony, za výrazná zlepšení ve studiu a v jiných aktivitách.

1. Pochvala třídního učitele – třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětů ostatních vyučujících po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu za výrazný projev školní iniciativy nebo za déle trvající úspěšnou práci.
2. Pochvala učitele odborného výcviku – jako u pochvaly třídního učitele
3. Pochvala ředitele školy – ředitel školy může na základě podnětů udělit žákovi pochvalu za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.

5. 2. Kázeňská a nápravná opatření

uložená školou se týkají výlučně přestupků, k nimž došlo během vyučování, v prostorách školy nebo při mimoškolních aktivitách (odborná praxe, sportovní akce, exkurze, výlety a zájezdy).

Lze je uložit při porušení povinnosti stanovené školním řádem podle závažnosti tohoto porušení.

1. Napomenutí třídního učitele nebo učitele odborného výcviku
se ukládají za drobná porušení školního řádu a norem chování bezprostředně po přestupku, kterého se žák dopustí. O udělení napomenutí uvědomí třídní učitel zákonného zástupce žáka dopisem nebo ústní informací na třídní schůzce.
2. Důtka třídního učitele nebo učitele odborného výcviku.
se ukládají na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících po projednání v pedagogické radě za závažnější či opakované porušení školního řádu, norem slušnosti, apod. O udělení důtky písemně informuje třídní učitel zákonného zástupce žáka.
3. Důtka ředitele školy
se ukládá na základě podnětu vyučujících po projednání pedagogické radě za opakovaná vážná provinění proti školnímu řádu, proti normám slušnosti apod. O udělení důtky ředitel školy písemně informuje zákonného zástupce žáka.

Napomenutí a důtky se udělují ústně před kolektivem třídy nebo školy a zaznamenávají se do třídního výkazu (katalogu).

Žák má právo vyjádřit se k udělenému výchovnému opatření.

6. Vzdělávání žáků se speciálními potřebami

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami probíhá v souladu s vyhláškou č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných a Metodickým pokynem MŠMT č. 13 711/2001.

U žáků se specifickými vzdělávacími potřebami při výuce i klasifikaci učitel přihlédne k charakteru poruchy, respektuje doporučení PPP, volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů pro klasifikaci, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Učitel klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony.

7. Klasifikační dokumentace

Vyučující je povinen průběžně informovat žáky, jejich zákonné zástupce a vedení školy o prospěchu a chování žáků.

Klasifikační dokumentaci tvoří klasifikační záznamník učitele, studijní průkaz žáka, třídní výkaz, školní systém Bakalář a vysvědčení.